

Bodor Panna

Szèna Bogi és az

Fodor Anikó rajzaival

A KÖRÖMVÁGÁS

Széna Bogi utálta a körömvágást. De anya és apa azt mondták, hogy tovább nem várhat a dolog. Így Bogi ezen a hétfő reggelen nem siette el a felkelést. Hosszan nyújtózott, közben megérezte, hogy sűrű, boglyas haja alaposan **BELEGUBANCOLÓDOTT** az antilop-mintás párnahuzatba. Bogi nem bánta, még egy ok, hogy kicsit még meglapuljon. Mozdulatlan tengeri csillagként feküdt az ágya közepén, és csigalassúsággal, tincsenként elkezdte kiszabadítani a haját.

Közben talált benne

egy **KÖNYVTÁRJEGYET,**

két **ZSÍRKRÉTÁT,**

egy **MASNIT,**

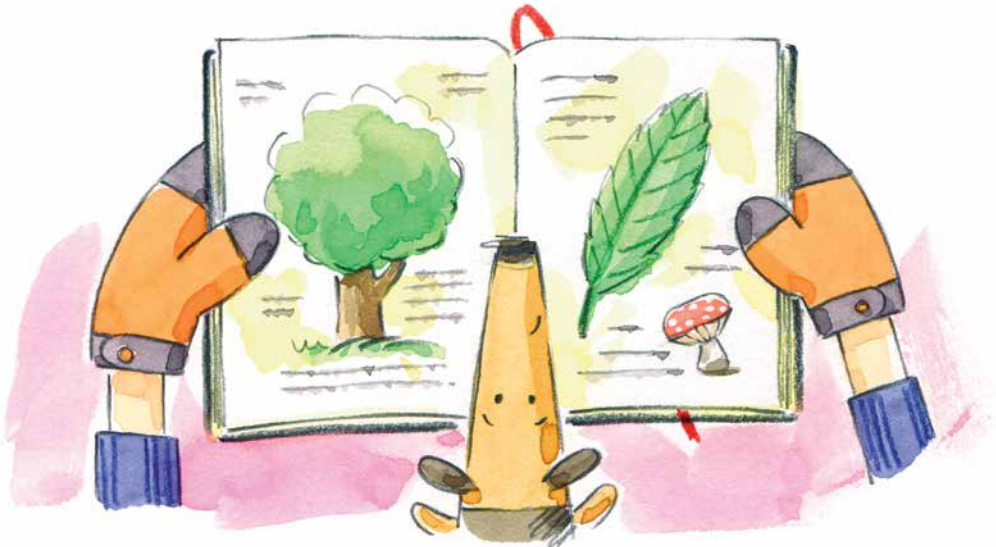
négy szép és egy szakadt
HAJGUMIT,

egy pár
KERTÉSZKESZTYŰT,

ezekből egyikben ERNŐ,
A PLÜSSHANGYÁSZ
lapult.

De még egy fák életéről szóló MESEKÖNYV is belegabalyodott
a loboncába! Utóbbit el is kezdte lapozgatni.

– Bogi, ideje felkelni! Még körmöt is kell vágnunk ovi előtt! – emlékeztette anya.

– Mindjárt jövök! – mormogta Bogi, de meg sem moccant. Anya türelmetlenül felsóhajtott.

– Bogi, nincs mindjárt, most azonnal gyere körmöt vágni! – mondta apa.

– Lehetetlen, amit kértek! Meg sem tudok moccanni! – kiabált drámaian Bogi, és közben tekergett is egy kicsit az ágyán. – Szerintem csak ketten tudtok kiszabadítani! – tette még hozzá.

Anya és apa játékosan felkapták két oldalról párnahuzatostul, Ernőstül, és a nappaliba cipelték. Ott volt ugyanis az olvasólámpa, aminek a fényénél a legkönnyebb volt elvégezni ezt a rémséges hadműveletet.

Apa hozott egy körömcsipeszt, anya hozott egy körömmollót. Bogi kibámult az ablakon, és gondterhelten sóhajtott.

– De ügyesek legyetek! – kérte a szüleit.

– Azok leszünk – nyugtatgatta apa.

– Meg talán kezdhethnétek Ernővel... – reménykedett Bogi.

– Jó ötlet, neki vágd le te a körmét! – javasolta anya.

Bogi kedvesen dúdolván, óvatosan levágta Ernő képzeletbeli körmöcskéit a körömcsipesszel, és mindegyik csipentés után megsimogatta a fejét.

– Nagyon bátor voltál, Ernő. Úgy látszik, már én sem kerülhetem el a sorsomat – sóhajtott Bogi.

– Mivel kezdjük, a bőrkéssel vagy a körömmel? – kérdezte apa.

– A bőrkéssel – kérte Bogi.

Anya varázskezével megfogta Bogi bal kezét, apa közben gondoskodott a világításról. És amíg anya elkezdte ecsetelni, hogy ő is mennyire utálta régen, amikor körmöt kellett vágni, addig apa játékosan úgy csinált, mintha egy sportközvetítő lenne.

– Hölgyeim és uraim, igen, a hír igaz, a látszat nem csal, a jobb mutatóujjról is sikerült! Ez sorsdöntő fordulat lehet a szezonban! És nocsak! A tartalékos játékos megtáltosodott! Igen. Az utolsó ujj is elkészült!

Bogi kuncogva hallgatta.

Ezt követően apa jött a csipesszel, és amíg ő óvatosan, hogy ne legyen túl rövid, levágta Bogi körmeit, addig anya is megpróbálkozott a közvetítéssel, csak hogy ő nem igazán értett a sportokhoz.

– Gól, izé, sárga lap a hüvelykujjnak! Az meg elment vadászni, és megsütötte!

– Anya, te mégis milyen sportot közvetítesz? – kérdezte Bogi kacagva.

– Ne mozogj, Bogi! – kérte apa.

– Kikérem magamnak! – mosolygott anya.

Apa a következő pillanatban már végzett is az utolsó körömmel. Mind a hárman egyszerre sóhajtottak fel. Végre sikeresen befejeződött a körömvágás.

– Éljen, 10-0-ra nyertek a Szénák! – kiabálta apa.